

Započeo trodnevni simpozij „Budućnost ambijentalne izvedbe“

Dubrovnik, 18. srpnja 2019. – Trodnevni simpozij *Budućnost ambijentalne izvedbe* koji Dubrovačke ljetne igre organiziraju povodom 70. godišnjice svog istraživanja ambijentalnosti i *site-specific* izvedbi unutar dvogodišnjeg projekta *Future Epics* koji je podržan od strane Europske komisije unutar programa Kreativna Europa – potprogram Kultura, započeo je jutros **18. srpnja u palači u ulici Braće Andrijića.**

Simpozij je otvorila Intendantica Igara **Dora Ruždjak Podolski** kratkim uvodnim izlaganjem, nakon čega je uslijedio razgovor s **Paolom Magellijem, Ivicom Kunčevićem i Ivicom Prlenderom** uz video prezentaciju o Dubrovniku kao idealnoj pozornici za scensko propitivanje klasika. Ovaj razgovor na temu *Povijest ambijentalnog kazališta u Dubrovniku: kultura kao pokretač razvoja grada* moderirao je pomoćnik intendantice za dramski program **Saša Božić.**

Ivica Kunčević, bivši ravnatelj dramskog programa Igara te redatelj nekih od amblematskih ambijentalnih festivalskih predstava, smatra da nema ozbiljne budućnosti bez ozbiljnog istraživanja prošlog u smislu estetike ambijentalnosti. Prisjetio se početaka festivala koje je obilježio Marko Fotez koji se prvi „popeo“ na Lovrjenac. Iako Fotez izlazi na otvorenu pozornicu, tada još uvijek ne možemo govoriti o ambijentalnom teatru već o teatru na otvorenom. Ambijentalni teatar počinje s Gavellom i Spaićem koji ulaze u prostore radeći minimalno intervencija. Gavella postavlja *Taracu* u gradskoj četvrti Gruž na terasi s koje se vidi cijeli jedan dio grada i u kojoj je taj grad u službi scenografije. On prvi shvaća mogućnost šireg ambijenta. Kosta Spaić bira prostor prema metaforičkoj vrijednosti: „Ako je to centralni događaj dubrovačke povijesti, igra se na centralnom mjestu“, te s tom mišlju predstavu postavlja u Knežev dvor iako pričom tamo ne pripada, čime obilježavamo početak metaforičkog pristupa prostoru. Nakon toga slijede godine u kojima izreka „Grad teatar“ nije floskula, već stvarnost. Da bismo mogli shvatiti ambijentalnosti i estetiku, moramo razumjeti da nikada nije bila prvo estetika pa nakon toga predstava, već se spontanošću redatelja naknadno stvarala estetika. Tako je bilo i u predstavi *Tužna Jele* koju je Kunčević postavio u Pilama, a Jelu stavio usred *mora*, koje postaje njezina noćna *mora*. Tu priča ne staje, ambijentalnosti ne doprinosi samo prostor već i brojna djeca koja su sudjelovala u predstavi jer se ista postavila na području gdje su se igrali. Kunčević se našalio i rekao da su svaki dan dolazili s novim prijateljima, mlađom braćom i sestrama, a njegov jedini uvjet da ih uzme u predstavu bio je da znaju plivati.

Godine 1979. potres otvara prostor Pustijerne koji datira iz Držićeva doba, a za **Paola Magellija** predstavlja sveti prostor i uvodi nas u ono što on smatra problematikom prostora. Pustijerna sada simbolizira oskvrnjivanje i propadanje prostora što ocrta odnos čovjeka prema vlastitoj prošlosti. I to ne samo u Dubrovniku, već to možemo smatrati globalnim problemom danas u potrošačkom društvu. Prostor Pustijerne predstavlja jako puno intelektualnih kontradikcija, kaže Magelli. Problemi nestajanja prostora i devastacije brišu identitete gradova diljem Europe, a u korist skupih stambenih prostora, bankomata itd. Kultura je stavljena na stranu. Magelli smatra da je teatar uvijek dio ambijenta jer je u ambijentu i stvoren. Jedan od prijedloga ide u pravcu decentralizacije teatra pa tako on budućnost vidi u decentralizaciji Igara od Stona do Cavtata, a unutar grada prema gradskim četvrtima Lapad i Gruž jer povijesna jezgra postaje samo kulisa, a teatar bi morao ići u dijelove grada gdje se odvija život.

Dugogodišnji intendant festivala i ravnatelj ustanove Dubrovačke ljetne igre, **Ivica Prlender** smatra da je teret i problem kojeg se treba osloboditi da bi se radilo u perspektivi - tzv. evolucionistički proces, odnosno tvrdnja da se krenulo od skromnih početaka prema veličanstvenoj sadašnjosti, što se postavilo kao kanon. No ako kritički sagledamo prošlost možemo uvidjeti da nije točno da se vrijednosti uvijek uvećavaju i da sve biva boljim. U kanonskim pregledima s početka Igara izostaju

neke predstave jer ih nisu radila zvučna imena, stoga navodi da bi kanon trebalo preispitati. Festival je imao svoje uspone i padove, a preispitivanje kanonskih vrijednosti bi vodilo oslobođenju. Tu kao problem vidi i uvriježeno stajalište da je najbolje što redatelj može dati festivalskoj sezoni - novi scenski prostor. Smatra da novo ne znači nužno i dobro, ali sve što je dobro nužno je i novo. Ambijentalnost se očituje, kaže, u glumačkoj kreaciji i predstava postaje ambijentalna kada ansambl živi, diše i osjeća prostor. Zvučni zapis cijelog razgovora dostupan je na poveznici [ovdje](#).

U umjetničkom dijelu programa simpozija u koprodukciji Igara i Art radionice Lazareti, a unutar njihovog programa *Grad je mrtav. Živio Grad!*, publici će se predstaviti **Bojan Gagić** s interaktivnom zvučnom instalacijom **Sretno mjesto** u srednjovjekovnoj ljevaonici ispod Minčete večeras u 20 sati.

Drugi dan simpozija počinje sutra u 10 sati predavanjem dramaturga Rimini Protokolla i stručnjaka za izvedbene studije **Imanuela Schipperera** na temu **Gradani na pozornici i kazalište kod kuće: o gradu kao izvedbi i suizvođačkoj publici u novijim predstavama Rimini Protokolla**, a nastavit će se izlaganjem **Baština i pokret** koje će održati voditelj programa u francuskom *Centre des monuments nationaux* **Simon Pons-Rotbardt**. Sutrašnji večernji dio programa osmišljen je u čast velikom redatelju Georgiju Paru, a donosi predstavljanje knjige urednika Hrvoja Ivankovića **Grad-pozornica Georgija Para** uz prikazivanje dokumentarnog filma **Georgij Paro - Pospremanje** scenaristice Lade Džidić Barić i redatelja Siniše Bajta, nastao u produkciji Hrvatske radiotelevizije, u atriju palače Sponza s početkom u 21:30 sati.

Vodeći partner projekta *Future Epics* je Fondacija Heartefact iz Beograda, dok su uz Igre, kao prvog suorganizatora, ostali partneri: Centar za izvedbene umjetnosti Vitlycke (Tanumshede, Švedska) te organizacija civilnog društva Tasca (Barcelona, Španjolska). Dubrovačke ljetne igre zahvaljuju zakladi Caboga Stiftung i Francuskom institutu u Hrvatskoj na pomoći u realizaciji ovog programa.

Dubrovačke ljetne igre, kao središte hrvatskog i svjetskog duha i kulture, kao mjesto stvaranja, a ne gostovanja, mjesto susreta, ideja i novih umjetničkih izričaja, i ove su godine tradicionalno podržali Ministarstvo kulture RH, Grad Dubrovnik, Dubrovačko-neretvanska županija, HTZ, TZ grada Dubrovnika te brojni sponzori i donatori: Mastercard, Coca-Cola, HEP, Zračna luka Dubrovnik, ALH, Tekstilpromet, Kraš, Tele2, Croatia Airlines, ACI, Croatia osiguranje, Ford, OTP banka, Atlantska plovidba i drugi, kako bi zajedno ostvarili ovaj najprestižniji kulturni događaj u Hrvatskoj.

###

Kontakt za medije:

Karla Labaš

Ured za odnose s javnošću i marketing

M. 091 323 42 56 / T. 020 326 111

E. karla.labas@dubrovnik-festival.hr

www.dubrovnik-festival.hr